

چالش‌های جدید ترامپ و بایدن به روایت واشنگتن پست

واشنگتن پست با اشاره به بازتاب اظهارات اخیر دونالد ترامپ مبنی بر تشویق روسیه برای حمله به اعضای اروپایی سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) از یک سو و خشم جهانی از سیاست جو بایدن، رئیس‌جمهوری آمریکا در قبال جنایات رژیم صهیونیستی در غزه، خواستار توجه بیشتر رهبران غربی در این برهه حساس شد. از این روزنامه آمریکایی، نامزد پیشتاز انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۲۰۲۴ آمریکا در جدیدترین لفاظی‌های خود علیه ناتو، نگرانی‌های بسیاری را در اروپا و آمریکا و به‌ویژه میان اعضای این ائتلاف نظامی ایجاد کرده‌است. به‌نوشته این روزنامه پرنشمارگان، ترامپ از نقطه‌نظر برخی منتقدان اروپایی، تهدیدی وجودی برای اتحاد غربی و اخلاق سیاسی آن است. مارکو میکلسون رئیس کمیته روابط خارجی پارلمان استونی در این زمینه به واشنگتن پست گفت: کارزار انتخاباتی ترامپ خود مهر تاییدی بر نگرش بی‌پروای وی و نسبت به متحدان اروپایی است. وی اضافه کرد: متأسفانه ترامپ ابزار سیاسی مناسبی برای روسیه در حال جنگ با غرب است. ینس استولتنبرگ، دبیرکل ناتو نیز در بیانیه‌ای در همین زمینه گفت: «هرگونه اظهارنظر در مورد این‌که متحدان از یکدیگر دفاع خواهند کرد، همه‌امیت‌ماز جمله آمریکا را تضعیف می‌کند و سربازان آمریکایی و اروپایی را در معرض خطر بیشتری قرار می‌دهد.»

چالش‌های خاورمیانه‌ای بایدن، میراث نهفته ترامپ

در بخش دیگری از این مطلب آمده است: بایدن در دوران ریاست‌جمهوری خود، سعی در بازسازی اتحاد دوسوی آتلانتیک داشت؛ اتحادی که در دوران پیش از وی به‌شدت آسیب دید و اعتماد اروپا به واشنگتن را خدشه‌دار کرد. اما بایدن از زمان آغاز ریاست‌جمهوری در تلاش بود تا به همتایان اروپایی خود در مورد تعهدات واشنگتن اطمینان دهد و در عین حال ائتلاف حمایت قدرتمندانه از یک‌ف را رهبری کند. نویسنده در ادامه خاطرنشان کرد: اما در سوی دیگر میدان، بایدن با همدستی در جنگ رژیم صهیونیستی علیه حماس در غزه، بر بیم و نگرانی چهره‌های شناخته‌شده دنیای سیاست دامن زده است. از زمان آغاز جنگ در غزه، رژیم صهیونیستی بیش از ۲۷ هزار فلسطینی را به کسبایری از آنها کودک بوده‌اند به قتل رسانده‌است. علاوه بر این، تل‌آویز از ۳۰ بهمن عملیات در رفح، شهر جنوبی مهم مرز با مصر و میزبان بیش از یک میلیون آواره فلسطینی را آغاز کرده است. هرچند به عقیده برخی، بایدن از رویکرد سازش‌ناپذیر بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در قبال این جنگ نومید شده اما همزمان در برابر فشارهای داخلی دموکرات‌ها و نمایندگان مستقل برای مهار رژیم صهیونیستی مقاومت کرده و هرگز حاضر به شرطی‌کردن کمک‌های نظامی به دولت یهود نیست.

سیاست بایدن در قبال رژیم صهیونیستی صدای رهبران اروپایی را زار کرد

جوژپ بورل، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا دوشنبه با اشاره به اظهارات اخیر بایدن مبنی بر این‌که رفتار رژیم صهیونیستی در جنگ را «بیش از حد» دانسته بود، گفت: چند بار شنیده‌اید که رهبران و وزرای خارجه سراسر جهان می‌گویند افراد زیادی کشته می‌شوند؟ وی افزود: اگر جامعه بین‌الملل این جنگ را یک قتل عام می‌داند و افراد زیادی ر روز کشته می‌شوند، شاید باید در مورد فراهم‌کردن تسلیحات فکر کنیم اما بایدن و بسیاری از همتایان اروپایی‌اش تاکنون به درخواست‌های معترضان و برخی نمایندگان برای اعلام آتش‌بس و معانعت از حمله رژیم صهیونیستی به رفح مقاومت کرده‌اند. این گزارش تأکید دارد: حتی دستور دیوان دادگستری بین‌الملل‌ان عنوان عالی‌ترین دادگاه سازمان ملل متحد که رژیم صهیونیستی را ملزم کرد اقداماتی برای حفاظت بهتر از زندگی غیرنظامیان در غزه انجام دهد، مورد توجه قرار نگرفته است. مطابق گزارش کمیسیون اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل متحد، در ۱۰۰ روز نخست جنگ غزه، از هر ۱۰۰ نفر یک نفر کشته شده که این میزان کشتار از هر دیگری مسلحانه دیگری در قرن جاری بیشتر است. این کمیسیون در گزارش خود خاطرنشان کرد که «جنگ جاری در مقیاس مرگ، ویرانی و رنج بی‌سابقه است و پیامدهای بسیاری برای نسل‌های آینده دارد.» واشنگتن پست در جایی دیگر از این مطلب می‌افزاید: تلفات این درگیری به اندازه‌ای بالاست که افکار عمومی را در بسیاری از نقاط جهان علیه رژیم صهیونیستی برانگیزخته است. ناظران به‌ویژه در خاورمیانه و جهان عرب، اسناد ادعای دوگانه واشنگتن در قبال اوکراین و غزه را مورد انتقاد قرار داده‌اند. محمد البرادعی، دیپلمات سابق مصری و رئیس اسبق آژانس اتمی سازمان ملل متحد، ماه گذشته در سرمقاله‌ای نوشت: «جهان عرب و اسلام اعتقاد خود را به هنجارها و ارزش‌های دموکراتیک غربی از دست داده است. غرب خود نشان می‌دهد که زور و وحشیگری بر همه چیز دارد.»

لورفتن دست غرب با دعوت از نمایندگان پوشالی در کنفرانس امنیتی

مون‌یخ زمین بازی فیک‌ها

عمومی در داخل ایران خیلی درگیر خبر خط خوردن نام کشورشان از لیست مهمانان کنفرانس مون‌یخ نشد.

ایران دشمنی غرب و مشارکت ندادن تهران در تصمیمات جهانی را چندان به نفع طرف مقابل نمی‌داند. خبرگان ایرانی بر این باورند که نشنیدن یا نادیده گرفتن نظرات ایران، در اغلب اوقات باعث شده که خروجی بسیاری از این نشست‌ها، خاصه وقتی موضوع مربوط به مناقشات غرب آسیاست، بی‌فایده و دارای اشکالات متعدد باشد.

متهم کردن ایران مبنی بر این‌که تهران پشت همه مناقشات در دسرساز است، می‌تواند در پازل ایران‌هراسی تعریف شود و مقامات ایران این ادعاها را دور از منطق و انصاف می‌دانند.

آنها معتقدند اگر ایران امروز، ولو بر خلاف میل شما تبدیل به یک بازیگر مطرح منطقه‌ای شده، ریشه‌اش در اقدامات و تصمیمات غلط غرب در موضوع خاورمیانه است و آنها باید بدانند که اتفاقا بخشی از نفوذ و قدرت امروز ایران محصول خطاهای استراتژیکی طرف‌های دیگر است. بیابید با هم چند خطای بزرگ غرب که ایرانیان توانستند از شکم این خطاها، فرصت‌های طلایی برای خودشان خلق بکنند را مرور کنیم.

نتیجه حمایت غلط غرب از یکی از دیکتاتورترین ۱۱۵۸۱ حاکمان منطقه یعنی حکومت پهلوی، بزرگ‌ترین و اصل‌ترین انقلاب قرن را رقم زد. مدیریت پر از اشتباه آمریکا در دوران پهلوی، فرصت بزرگ را به انقلابیون داد تا با اخراج حاکم مستبد و مستقر داخلی، یعنی محمدرضا پهلوی و اخراج استعمار خارجی، یعنی آمریکایی‌ها و انگلیسی‌ها، حکومت مستقل خود را بر پا کنند.

سیستم دفاعی و نظامی ایران، در ماه‌های آغازین انقلاب عملاً دارای هیچ ساختار مشخص و ویژه‌ای نبود. غرب با تحرک صدام، ایران را وارد یک جنگ طولانی مدت با پارسیان کرد. ایران، کشوری که روزی محتاج ساده‌ترین تجهیزات نظامی برای دفاع از خود بود، امروز در لیست کشورهای فروشنده تجهیزات مدرن نظامی قرار دارد.

برپا‌کردن پایگاه‌های متعدد نظامی در اطراف مرزهای ایران و در کشورهای همسایه ایران، تهران را مجبور کرد تا دغدغه‌مدانه‌تر و با احساس نگرانی بیشتری به موضوع امنیت ملی‌اش فکر کند

و توجه‌اش را به تحکرات ضد امنیتی در بیرون از مرزها معطوف کند.

خلق القاعده و طالبان و استقرار آنها در همسایگی ایران، یک زنگ خطر جدی بود. افغانستان و عراق، با حاکمانی دیکتاتور در آن مقطع زمانی همواره می‌توانستند یک خطر بالقوه برای ایران باشند. نظامیان و سیاسیون ایرانی راهی نداشتند جز این‌که برای مهار بحران‌ها، چتر امنیتی‌شان را بزرگ‌تر در نظر بگیرند. تهدیدهای مداوم و حملات اسرائیلی‌ها به گروهه‌های شیعه در لبنان، بیشتر پای ایرانیان را به لبنان باز کرده بود اما زایش داعش برای به هم ریختن همه معادلات منطقه‌ای و با هدف زدن تیر خلاص بر پیکر ایران، بازی را تا حد زیادی تغییر داد. ایران از آن زمان، با درخواست رسمی دولت‌های سوریه و عراق وارد فاز همکاری نظامی با این کشورها شد. حوزه نفوذ ایران که زمانی در داخل مرزهای خودش محدود شده بود، جلوتر با ایجاد

پایبند بماند. گوتزش دبیرکل سازمان ملل، «مجازات جمعی فلسطینی‌ها را به وسیله پاسخ نظامی اسرائیل توجیه‌پذیر ندانست.» نخست‌وزیر و وزیر خارجه قطر، به عنوان یک میانجی فعال، در عین خوشبینی، اظهار کرد که خیلی امیدوار به توافق بین تل‌آویو و حماس نیست. بلینکن، وزیر خارجه آمریکا، امنیت رژیم صهیونیستی را جزو تعهدات آمریکا دانست و ایجاد یک کشور فلسطینی را ضروری خواند.

بلینکن طرح ایجاد کشور مستقل فلسطین را با قصد افزایش امنیت رژیم صهیونیستی، مطرح کرده است. وانگبی، وزیر خارجه چین خواهان پایان فوری جنگ در نوار غزه و ایجاد یک کشور مستقل فلسطینی شد. او گفت که «رنج فلسطینیان باید پایان بگیرد.» جوزف بورل، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا صحبت از حمایت از «اینگار صلح عربی» می‌کند و ...

اما صدای بلند و برتری که از سالن اصلی و در پتل‌های مختلف شنیده می‌شود، صدای یک جهان خسته و سرخورده از جنگ‌هاست. اسرائیل با حضور قوی در این کنفرانس و به همراه داشتن تعدادی از خانواده‌های دارای اسیر در دست حماس، به دنبال خلق فضای احساسی و نجات خود از

انتقاداتی است که دیگر جهانی شده است. این‌طور به نظر می‌رسد که هیچ‌یک از طرف‌های دعوا در نقاط مختلف جهان، شائبتی برای خروجی این نشست‌ها و کنفرانس‌ها قائل نیستند. در زمانی که الیت‌های جهان در کنار هم نشسته‌اند تا مثلاً به جنایت علیه بشریت پایان دهند، درست در همان لحظات، بمب‌افکن‌ها بر سر مردم بمب می‌ریزند، موشک‌ها انسان‌ها را تکه پاره می‌کنند و پشه‌های نظامی بی‌رحمانه‌تر از قیل به زندگی انسان‌ها پایان می‌دهند.

در طی دهه‌های اخیر، صحبت‌های هیجانی، پرشور و پر حرارت مقامات در مون‌یخ هنوز نتوانسته آتش جنگ‌ها را در دنیا خاموش کند. هنوز کودکان و زنان کشته‌می‌شوند. هنوز کودکان گرسنه و آواره‌اند. هنوز شمار آوارگان و مهاجران رو به افزایش است. هنوز دغدغه‌مندان محیط زیست جواب و کمکی درخور دریافت نکرده‌اند. هنوز کشورهای توسعه‌نیافته منتظر کمک واقعی کشورهای توسعه‌یافته هستند و ...

امسال هم در دفترچه‌های یادداشت‌مان بنویسیم که شصتمین کنفرانس امنیتی مون‌یخ، با حضور رهبران ۵۰ کشور جهان نتوانست راهکاری برای حل این بحران‌ها ارائه دهد. حالاً این مقامات باید شل‌هایی که در قسمت ورودی سالن آویزان کرده بودند را بر تن کرده و با ترک شهر مون‌یخ، راهی دفتر کار‌ی‌شان شوند و منتظر بنشینند تا به دستور ارباب بزرگ، مطلع شوند که هرکدام چه رقمی را باید برای خرید و ارسال تسلیحات به میدان‌های نبرد برای کشتن انسان‌های بیشتر ارسال کنند.

باز بودن راه گفت‌وگو با مخالف، یک شعار زیباست صدای ایران نباید شنیده می‌شد

به‌رغم بسیج هدفمند و پر تعداد رسانه‌های فارسی‌زبان مخالف جمهوری اسلامی ایران در مون‌یخ که برای بزرگنمایی دلیل دعوت نشدن ایران و در راستای پروژه ایران‌هراسی با کمک کارفرمای جدیدشان یعنی رژیم صهیونیستی، راهی آلمان شدند اما افکار

هرساله در مون‌یخ آلمان و فصل زمستان، عالی‌ترین مقام‌های دنیا گرد هم می‌آیند تا درمورد مهم‌ترین موضوعات و مناقشات جهان تبادل نظر کنند. نگرانی از بحران‌های امنیتی بی‌سابقه در جهان باعث شد تا این بار مقامات ۱۸۰ کشور جهان در کنفرانس امنیتی مون‌یخ شرکت کنند.

جنگ اوکراین و جنگ رژیم صهیونیستی در غزه فرای تصورات و انتظارات، بسیار خونبار، پرهزینه، پیچیده و غیرقابل پیش‌بینی به پیش می‌رود. انسان‌های بسیاری در حال آسیب دیدن از این درگیری‌ها هستند. عملاً، روسای کشورها و شخصیت‌های عالی سیاسی و امنیتی جهان راه‌حل مشخصی برای برون‌رفت از این بحران‌ها ندارند. راهکار هر یک از طرف‌ها الزاماً مورد قبول طرف یا طرف‌های دیگر نیست. نه روس‌ها هیچ‌یک از شرکت‌کنندگان در این کنفرانس را در این حد و اندازه می‌دانند که بخواهند با نصیحت کردن، تشر زدن یا قریب دادن، مسکو را وادار به عقب‌نشینی کنند و نه حتی مقامات تل‌آویو تمایلی به قبول پیشنهادات، نظرات یا اوامر این جامعه‌نخبگانی دارند.

غرب، نگران باختن بازی به روسیه در موضوع اوکراین و نگران تندسوزی‌های تل‌آویو برای خلق یک فاجعه انسانی در نوار غزه است. اتحادیه اروپا و آمریکا از یک سو مصمم به پرداخت هزینه‌های بیشتر برای شکست دادن روسیه در نبرد اوکراین هستند و از سوی دیگر نمی‌خواهند هزینه عواقب دوستی با رژیم آپاراتید صهیونیستی، به خاطر کشش‌های خلاف قوانین بین‌المللی و حقوق بشری‌ای را بپذیرند. بسیاری از کشورها بر این عقیده‌اند که مجموع رفتارهای خارج از نرم‌های بین‌المللی رژیم صهیونیستی در جنگ غزه و سکوت کشورهای مدعی دموکراسی در قبال این دست از جنایات، شکاف ملت با حاکمیت‌ها را عریان کرده و این اتفاق در درازمدت می‌تواند برای حاکمان قاره سبز در دسرساز شود. وزرای کشورهای گروه ۷ در حاشیه کنفرانس امنیتی مون‌یخ، اعلام کردند که قصد دارند تلاش خود را برای دستیابی به یک آتش‌بس «فولانی‌تر و پایدار» به کار بگیرند. آیا این تلاش‌ها را باید یک ژست سیاسی تعبیر کرد یا این‌که صدای بلند اعتراض‌های ضد صهیونیستی شهروندان کشورهای گروه ۷ و دیگر جهانیان به خاطر آنچه در غزه می‌گذرد، این مقامات را گردم آورد که تا دیر نشده با مهار اقدامات خشن رژیم صهیونیستی، فکری به حال اعتبار شعارهای «حقوق بشری»‌شان کنند؟ نباید فراموش کرد که در همه لحظاتی که روسا و وزرای خارجه قدرت‌های بزرگ در مون‌یخ دنبال یافتن راه‌حلی برای پایان دادن به «دور باطل» در خاورمیانه بودند، نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، بدون توجه به خواسته‌های گروه ۷ و دیگر مقامات، اعلام کرد که «اسرائیل به جنگ در غزه ادامه می‌دهد تا زمانی که به تمامی اهداف خود دست یابد.» فشارهای سیاسی جهانی و عدم حمایت آمریکا از حمله به رفح هم گویا قرار نیست تغییری در سیاست‌های تل‌آویو ایجاد کند.

در مون‌یخ اولاف شولتس، صدراعظم آلمان به‌صراحت از رژیم صهیونیستی خواست تا به «حقوق انسانی و بین‌المللی» اعتراض‌های ضد صهیونیستی شهروندان کشورهای گروه ۷ و دیگر جهانیان به خاطر آنچه در غزه می‌گذرد، این مقامات را گردم آورد که تا دیر نشده با مهار اقدامات خشن رژیم صهیونیستی، فکری به حال اعتبار شعارهای «حقوق بشری»‌شان کنند؟ نباید فراموش کرد که در همه لحظاتی که روسا و وزرای خارجه قدرت‌های بزرگ در مون‌یخ دنبال یافتن راه‌حلی برای پایان دادن به «دور باطل» در خاورمیانه بودند، نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، بدون توجه به خواسته‌های گروه ۷ و دیگر مقامات، اعلام کرد که «اسرائیل به جنگ در غزه ادامه می‌دهد تا زمانی که به تمامی اهداف خود دست یابد.» فشارهای سیاسی جهانی و عدم حمایت آمریکا از حمله به رفح هم گویا قرار نیست تغییری در سیاست‌های تل‌آویو ایجاد کند.

